

Jogalapok és fontosabb érvek

Az Iride SpA és az Iride Energia SpA (a felperesek) által benyújtott kereset tárgya az a 2006. november 8-i határozat⁽¹⁾, amelyben a Bizottság lezárta azt EK 88. cikk (2) bekezdés értelmében indított eljárást, amely az elektromos energia ágazatban azon vissza nem térítendő költségtérítésnek a közösségi joggal való összeegyeztethetősége vizsgálatára irányult, amelyet Olaszország szándékozott nyújtani az EAM Torinónak.

A felperesek azt kérik, hogy az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága állapítsa meg a határozat semmisségét abban a részében, amelyben állami támogatásnak minősíti az energiaágazat liberalizációjának folyamata során felmerült költségek AEM Torino számára történt megtérítését, valamint abban a részében, amelyben felfüggeszti a támogatás kifizetését, ameddig Olaszország be nem nyújtotta a Bizottság számára a bizonyítékokat arra vonatkozóan, hogy az AEM Torino korábban nem részesült a korábban önkormányzati tulajdonú vállalkozások adómentességéről szóló 2003/193/EK határozat (adómentességi határozat) által jogellenesnek és összeegyeztethetetlennek nyilvánított előző támogatásban, vagy be nem bizonyította, hogy az AEM Torino kamatokkal együtt visszafizette az említett támogatási rendszer keretében korábban elnyert támogatást.

A kereset elsősorban az alábbi fő joglapokon alapul:

- a) A szóban forgó intézkedés nem minősül állami támogatásnak, mivel nem állami forrásokból finanszírozzák, a kedvezményezettnek pedig nem jelent térítésmentes előnyt.
- b) A Deggendorf-ítélet⁽²⁾ a tényállásra nem alkalmazható. A Bizottság elsősorban azt nem bizonyította, hogy fennállnak azok a körülmények (különösen az előző támogatásoknak az új támogatásokkal potenciálisan halmozott hatása), amelyeknek az ezen ítéletből következő elvek értelmében fenn kell állniuk ahhoz, hogy fel lehessen függeszteni a támogatás kifizetését. A Bizottság különösen azt nem fejtette ki, hogy miként járhatnak az adómentességi határozat tárgyát képező támogatásokkal halmozott hatással azok a támogatások, mint a *stranded costs*, melyek tisztán kiegyenlítő tárgyúak, mivel a szabályozott piac idejében felmerült költségek leírását teszik lehetővé, úgy, ahogyan a vállalkozások tették volna, ha a piac liberalizációja nem történt volna meg az előtt, hogy a szóban forgó költségek leírását már elvégezték volna.

2007. február 7-én benyújtott kereset – US Steel Košice kontra Bizottság

(T-27/07. sz. ügy)

(2007/C 69/54)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: US Steel Košice sro (Kassa, Szlovákia) (képviselők: E. Vermulst ügyvéd és C. Thomas solicitor)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a Szlovákia által a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek megfelelően megküldött, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységeinek az elosztására vonatkozó nemzeti kiosztási tervről szóló, 2006. november 29-i bizottsági határozatot;
- kötelezze a Bizottságot a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a Szlovákia által a 2008-2012 közti időszakra vonatkozóan a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek⁽¹⁾ megfelelően megküldött, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységeinek az elosztására vonatkozó nemzeti kiosztási tervről szóló, 2006. november 29-i bizottsági határozat megsemmisítését kéri.

Keresetének alátámasztása érdekében a felperes elsősorban azt állítja, hogy a megtámadott határozat ellentétes a 2003-as csatlakozási okmány XIV. melléklete 4. címe 2. pontjának a) pontjával, mivel tévesen azt állítja, hogy az e rendelkezésben foglalt feltételek olyan független kötelezettségek, amelyek 2009-ig alkalmazandóak függetlenül attól, hogy Szlovákia továbbra is biztosítja-e a felperesnek az adómentességet, amelyet az említett tagállam a felperes tekintetében az EK 87. és 88. cikk sérelme nélkül a 2009-es adóév végéig alkalmazhat. A felperes érvelése szerint így a határozat a 2003/87/EK irányelv III. mellékletének 4. kritériumával is ellentétes, amely előírja, hogy a nemzeti kiosztási tervnek az egyéb közösségi jogszabályokkal és szabályozási eszközökkel is összhangban kell állnia.

Másodszor a felperes érvelése szerint a megtámadott határozat sérti a bizalomvédelem elvét, amennyiben a Bizottság számos alkalommal azt az elvárást alakította ki a felperesben, hogy a csatlakozási okmány XIV. melléklete 4. címe 2. pontjának a) pontjában előírt termelési korlátozások többé nem alkalmazandók, ha a felperes adómentessége megszűnik.

⁽¹⁾ HL L 366., 2006.12.21., 62. o.

⁽²⁾ C-355/95. sz. TwD kontra Bizottság ügy (EBHT 1997., I-2549. o.)

Harmadszor a felperes azt állítja, hogy a megtámadott határozat jogellenes, mivel ahelyett, hogy a 2003/87/EK irányelv 9. cikkének (3) bekezdése szerinti korlátozott hatáskörét gyakorolta volna, a Bizottság elvégezte a megfelelő szlovákiai teljes kibocsátás teljes mértékben független kiszámítását, és ezt a Szlovák Köztársaság számára kötelezővé tette. Ezáltal a Bizottság elbitorolta a tagállamoknak a 2003/87/EK irányelv 9. és 11. cikke szerinti hatáskörét.

Negyedszer a felperes álláspontja szerint a megtámadott határozat jogellenes, mivel olyan merev matematikai számításon alapul, amelyet a nyilvánossággal való konzultáció nélkül tettek kötelezővé, és amely figyelmen kívül hagyott ismert, a kibocsátást a 2008-2012 közötti időszak vonatkozásában befolyásoló, Szlovákia sajátosságainak minősülő tényezőket. A felperes szerint ez a megközelítés sérti a 2003/87/EK irányelv 9. cikkének (1) bekezdését és 11. cikkének (2) bekezdését, az említett irányelv III. mellékletének 1., 2. és 3. kritériumát, és a bizalomvédelem elvét. A felperes azt állítja, hogy amennyiben a Bizottság rendelkezett bármilyen mérlegelési mozgásterrel, nyilvánvaló értékelési hibát követett el.

Végezetül a felperes álláspontja szerint a megtámadott határozat érvénytelen hatáskörrel való visszaélés miatt, mivel az a törekvés motiválta, hogy a kibocsátási egységek árának növelése érdekében a kibocsátási egységek tekintetében hiányt alakítsanak ki.

(¹) Az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2003 L 275., 32. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 631. o.).

2007. február 7-én benyújtott kereset – Fels-Werke és társai kontra Bizottság

(T-28/07. sz. ügy)

(2007/C 69/55)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperesek: Fels-Werke GmbH (Goslar, Németország), Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH (Aachen, Németország) és Spenner Zement GmbH & Co. KG (Erwitte, Németország) (képviselek: H. Posser és S. Altenschmidt ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- A Bíróság semmisítse meg a Németország által a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerint megküldött, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységeinek kiosztására vonatkozó nemzeti tervről szóló 2006. november 29-i bizottsági határozatot (a dokumentum száma nem került kihirdetésre), abban a mértékben, amennyiben e határozat a német kiosztási terv 6.2 fejezetében „a ZuG 2007 11. §-a szerinti további új létesítmények” és „a ZuG 2007 8. §-a szerinti kiosztás” címek alatt leírt, az első kereskedelmi időszakra vonatkozó kiosztási garanciákat a 2003/87/EK irányelvvel összeegyeztethetetlennek minősíti;
- semmisítse meg e határozat 2. cikkének 2. pontját abban a mértékben, amennyiben e pont a Németországi Szövetségi Köztársaságra vonatkozóan előírásokat tartalmaz a német nemzeti kiosztási terv 6.2 fejezetében „a ZuG 2007 11. §-a szerinti további új létesítmények” és „a ZuG 2007 8. §-a szerinti kiosztás” címek alatt leírt, az első kereskedelmi időszakra vonatkozó kiosztási garanciák alkalmazása tekintetében, és ugyanazoknak a teljesítési tényezőknek az alkalmazását rendeli el, mint az egyéb összehasonlítható meglévő létesítményekre vonatkozóan;
- kötelezze a Bizottságot az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek a Németország által a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerint megküldött, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységeinek kiosztására vonatkozó nemzeti tervről szóló 2006. november 29-i bizottsági határozatot kifogásolják. Ebben a határozatban a Bizottság a Németországra vonatkozó nemzeti kiosztási terv bizonyos vonatkozásait a 2003/87/EK irányelv (¹) III. mellékletével való összeegyeztethetlenség miatt kifogásolja.

A felperesek, akik a kibocsátás-kereskedelmi rendszer hatálya alá tartozó létesítményt üzemeltetnek, azt állítják, hogy a megtámadott határozat által közvetlenül és személyükben érintettek.

A felperesek a keresetük alátámasztására négy jogalapot terjesztenek elő:

Először is azt állítják, hogy az alperes 2006. november 29-én már nem volt jogosult a német kiosztási terv elutasítására, mivel az erre vonatkozóan a 2003/87/EK irányelv 9. cikkének (3) bekezdésében előírt határidő ekkor már letelt.

A felperesek ezenfelül anyagi jogi szempontból kifogásolják a 2003/87/EK irányelv III. mellékletében foglalt kritériumokkal összefüggésben a 9. cikk (3) bekezdésének alkalmazását. Álláspontjuk szerint a Bizottság által kritizált, az új létesítményekre vonatkozó kiosztási garanciák nem minősülnek az EK 87. cikk (1) bekezdése értelmében támogatásnak. Nem áll fenn tehát az érintett létesítmények igazolatlan előnyben részesítése sem.